

Krigsministeren (Bahnsen): Da det paa mig gjør Indtryk af, at Diskussionen er ved at afsluttes, vil jeg dog sige et Par Ord, inden den virkelig bliver afsluttet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, som ere gjorte gjældende, idet jeg ganske deler de Anskuelser, som ere fremsatte af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), at Detaildebatten mere hører hjemme ved 2den Behandling, men der er fremkommet et Par Udtalelser navnlig fra det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), som jeg vil sige ganske lidt om. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa hans Udvikling af de forskjellige Forslag til Middelgrundsfortet, der ere fremsatte til en Beføstning af 12, 14, 15 Millioner. Det lader til, at det ærede Medlem meget godt har set, hvori det ligger, at man een Gang har foreslaaet mere og en anden Gang mindre; det var efterføm man gik fra et Fort med flere Taarne til et Fort med færre Taarne. At man nu er gaaet ned til 9 Millioner er ikke en Opgivelse af de 15 Millioner, men det er, fordi man foreløbig har indrettet sig paa denne Maade. Naar det ærede Medlem isøvrigt mener, at det skulde være et Udtryk for, at Høires Fædrelandskjærlighed ikke skulde kunne anslaaes til mere end 9 Millioner, saa maa jeg bestemt protestere mod en saadan Uttring. Jeg har ikke den Opfattelse; jeg tror, at Høires Fædrelandskjærlighed kan anslaaes til meget mere end 15 Millioner. Jeg vil sige, at den politiske Situation taaler ikke godt en Opfættelse af 7 Aar; det vil sige, den udenrigste politiske Situation er saa farefuld, at jeg vil anse det for uheldigt, om det skulde vare 7 Aar, inden man kunde løse et Kanonflug paa Middelgrundsfortet. Det er Hovedsagen. Søvrigt sagde det ærede Medlem meget, som jeg kan give ham Ret i, f. Ex. at der paa disse tekniske Detailler ikke er mange Laurbær at vinde, hverken for det ærede Medlem eller for flere af hans Kolleger, hverken her i Salen eller i Udvalget; det tror jeg er rigtigt. Derfor skulde det glæde mig, om den Anskuelse, det ærede Medlem gjorde gjældende, for længere Tid siden var blevet gjældende heri Thinget, nemlig at man kun bevilgede en Sum og saa overlod de Sagkyndige at benytte den paa bedste Maade. Det er de

beredte til, og det have de altid gjort. Da de før 1864 kun fik overordentlig Lidt bevilget, naaget de forlangte meget, saa gjorde de deres Bedste for at faae det bedste Mulige ud af det, og saaledes ville de ogsaa gjøre nu. Det er ikke nogen ny Tante, her kommer frem. Ældre Medlemmer ville vistnok erindre, at et tidligere Medlem her i Salen, jeg tror det var fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds, ofte har udtalt, at al den Diskussion var urimelig, og at man skulde enes om en Sum. Hvis dette var slaaet igjennem, saa havde vi været fri for disse lange orkesløse Forhandlinger, hvor navnlig det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds talte om Rydninger, Bombardementsafstand og den Slags Ting, i hvilken Henseende der virkelig ikke af Thingets Medlemmer er høstet Laurbær. Jeg kan fuldstændig sympathisere med den nævnte Anskuelse. Naar det ærede Medlem talte om malproper Agitation, tror jeg ikke, han skal komme frem med den Slags her. Der er et Medlem, som staar ham meget nær, hvis Agitationsmidler mod Forsvarsvæsenet virkelig ikke have været meget propre. — Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) kom med en meget lang Indledning og endte der, hvor han altid kommer hen, nemlig ved Kalvebodstrand. Alt, hvad han sagde, tog han som Indledning dertil, men da det saa ofte er kommet frem, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg skal heller ikke nærmere gaa ind paa hans storpolitiske Betragtninger om Ruslands og Tydsklands Forhold. Jeg har en fuldstændig forskjellig Anskuelse i den Henseende fra det ærede Medlem, og det kan derfor ikke nytte at diskutere derom. Jeg vil kun gjøre en almindelig Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem. Han nævnte, at en Mand, hvis Indflydelse i Europa er meget stor, skulde have yttret, at man nok engang kunde blive enig om, at Europas Hovedtænder skulde være neutrale. Dertil vil jeg sige, det er nok muligt, at man kunde blive enig derom, men det er jo bekjendt, at alle disse Garantier ikke have det Allermindste at sige, naar Krigen kom. Det er udtalt saa ofte og saa stærkt fra den engelske Udenrigsministers Side med Hensyn til Belgiens og Luxemburgs Neutralitet. Det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) bragte engang for ikke længe siden Spørgsmaalet